

wesku Potrebnošz a Sslabosz na so wsalo a neje swojeje bojskeje Majestety wuziwalo, fajz sw. Pawol praji.

Tola pak smy my na tym Gzjeli tak wulku Krašnosz widzili, so na žanym druhim tajka neje widžena byla, haj, tajku Krašnosz, jako teho Wotza sameho. Pšchetoz tu samu je won se Sslowami a se Skutkami nam wopokasat, a ton swjaty Duch je ju sjawnje wobswjatsil, a my smy soš a Sswjetjenje teho Wotza nad nim pšycheli, schtož tež schitke Džiwu pšchetrechi, kotrež won činił je. Tehodla tež Pjetr w. 1. St. druh. List st. 17. 18. wot teho ryczi a jo krašnje kwali: My smy snaschimaj Wozjomaj widzili jeho Krašnosz, jako won dosta wot Boha teho Wotza Gzesz a Kwalbu pšches soš, kotryž so knemu sta wot wulkeje Krašnoszje stajkim Waschnjom: To je moj luby Ssyn, na kotrymž ja dobre Spodobanje mam. A ton soš smy my pšycheli, so so Mebeš sta, jako my snim bjechmy na tej swjatej Hori. Pšches tajku Krašnosz a Gzesz, kotraž powšchjem Sswjeczi prjedowana je, sje-

wi so to Sslowo, so wone polne Nady a Prawdy je, to je, schitko, schtož na nim je, je soodobne a spravne. Kunje jako schitko, schtož nadnami je, we lutej Menadzi a Njewi Božim tš, haj luta Neprawda a Zebanje je, tak so won nas sam spravnych a zylje dobrych, soodobnych, a klubym Džeczom sezinič dyrbi. A to so stane pšches Wjeru, fajz prajili smy.

Tak widziš ty we tutym Szenju, kak moznje a sjawnje swjaty Jan te wošebne Schtuki praweje kšcheszjanskeje Wuczby wopizal a te najwosche Artifelje nascheje Wjeru wobtwerdzil je. Najpredy, kak Krysťus prawy a wjerny Boh stym Wotzom, ale tež prawy a wjerny Gzlowek je. Potom schto my smy a samozemy, dyž won slutym Rewedrom nawšchitku našchu člowšku Wuczbu wot frej Wolje, Dowjerenja na Skutki, a schitkich wumyšlenych duchomnych Schtantow rima. Schto na Krysťusu mamy, a schto nam ta Wjera pšchineše, pšches kotruž my schitko, schtož we Krysťusu je, wuziwamy. To spownacž pomhaj nam Boh Wotz, Boh Ssyn, a Boh Sswjaty Duch! Hamen.

Na Nedzeli po Hodach.

Won Durje, Pucz a Sswjetko je,
To žtwenje a Wjernosž,
Ta Moz a Sslowo wotzowe,
Kotrež da Boža Sswjernosž

Nam i Pomozy, so dyrbimy
We Wjeri pšchi nim wostacž,
Tak nemože, schtož mozne je,
Nas sjeho Ruki dostacž. Hamen!

Ach moj Kneze Jesu, ty sy schak tvojich lubych Starschich Wefelje a Spodobanje byl. O kak lubosnje su woni na tebe poladowali, kak su so jich Wutroby s Lubosžju horile, dyž woni te Ryczje, kotrež wot Sandzelja a tych Pastyrjow pšycheli su, pšchi sebi wopomnili su. Ach pomhaj, Kneze Jesom Kryscheje, pomhaj, so bych so Mariju na tvojim Podjeczu a Narodzi podziwal a na tvojej newureknenej Dobroczi swefelit, fajz Josoph. Ach, moj Kneze, kak nedyrbjat ja so spodziwacž a swefelicž, dyž ja spomnju na moje pokazene Hubenswo, a wopomnju tvojmu wulku Lubosž a Sswjernosž, kotruž ty mi wopokasat sy. Haj, Kneze Jesu, schtu moze tvoje newureknene Dobroty wumjericž, kotrež my wot tebe mamy? Haj, pšches tebe a we tebi smy my wele wjazy dostali, hacž my pšches Hadama shubili smy, ty pšchinešech nam wele wjazy, hacž nam ton Satan wsak je. Wutrobnje lubo mam ja tebe, moj Kneze Jesu! Sa cze wopšchimnu s Rukomaj teje Wjeru, a wokoschnju tebe stej Lubosžju mojeje Wutroby. Moj Božo, kiž ty schitko wješ, ty wješ tež, so ja tebe sžytej mojej Mozu lubuju. O Jesu, moje Wefelje, Jesu moja